

روان‌شناسی بالینی و شخصیت

ذهنیت‌های طرحواره‌ای، تجربه‌ی کودک آزاری و سبک‌های دلبستگی در اختلال شخصیت مرزی

نویسنده‌گان: نازیلا حنایی^{۱*}، مجید محمودعلیلو^۲، عباس بخشی‌پور رودسری^۲ و ابراهیم اکبری^۱

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه تبریز.

۲. استاد گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز.

*Email: hanaeinazila36@gmail.com

چکیده

روابط اولیه والدین با کودک و حوالات تروماتیک دوران کودکی در شکل گیری اختلالات شخصیت نقش به سزاگی دارند. طبق نظر یانگ، مشخصه اختلال شخصیت مرزی حالات متغیر تفکر، احساسات و رفتار می‌باشد که اصطلاحاً به آن «ذهنیت طرحواره‌ای» اطلاق می‌گردد. اهداف پژوهش حاضر، تعیین تفاوت سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری در بیماران اختلال شخصیت مرزی و افراد بهنگار و همچنین پیش‌بینی ذهنیت‌های طرحواره‌ای در بیماران اختلال شخصیت مرزی بر اساس تجربه کودک آزاری و سبک‌های دلبستگی می‌باشد. کلیه بیماران اختلال شخصیت مرزی مراجعه کننده به بیمارستان رازی و مرکز مشاوره اندیشه مهر شهر تبریز بودند که به روش نمونه گیری هدفمند، ۳۰ نفر (۳۰ بیمار اختلال شخصیت مرزی و ۳۰ نفر گروه بهنگار) انتخاب شدند. گروه بهنگار از نظر ویژگی‌های جمعیت شناختی با گروه بیماران اختلال شخصیت مرزی همتا شدند. هر دو گروه پرسشنامه‌های ذهنیت طرحواره‌ای (SMQ)، سبک‌های دلبستگی هازن و شیبور (AAI)، و تجربه کودک آزاری (CASRS) را تکمیل کردند. تحلیل داده‌ها به کمک نرم افزارهای SPSS نسخه ۱۷ و LISREL نسخه ۸/۵۴ و به روش آزمون تحلیل واریانس چند راهه (MANOVA) و تحلیل مسیر (Path Analysis) انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد که گروه‌های پژوهش در سبک دلبستگی دوسوگرا و زیر مقیاس‌های آزار عاطفی، غفلت و آزار جنسی مقیاس تجربه کودک آزاری با هم تفاوت معناداری نشان دادند. همچنین ذهنیت‌های طرحواره‌ای توسط سبک‌های دلبستگی و مقیاس‌های کودک آزاری پیش‌بینی شدند که سبک دلبستگی اجتنابی و آزارهای عاطفی و جنسی سهم بیشتری را در این پیش‌بینی داشتند. نتایج به دست آمده از مدل طرحواره‌ای یانگ حمایت می‌کند و به نقش سبک تربیتی نامطلوب والدین و روابط اولیه منفی والدین با کودکان بر ذهنیت‌های طرحواره‌ای ناکارآمد تأثیرگذارد. به طوری که شکل گیری سبک دلبستگی اجتنابی، و همچنین تجربه آزارهای عاطفی و جنسی در دوران کودکی، فرد را در بزرگسالی مستعد اختلال شخصیت مرزی می‌کند.

دانشور
وفتخار

• دریافت مقاله: ۹۲/۸/۲۸

• پذیرش مقاله: ۹۳/۷/۲۶

Scientific-Research Journal
Of Shahed University
Twenty-Second Year, No.12
Spring & Summer
2015

Clinical Psy. & Personality

دو فصلنامه علمی-پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال بیست و دوم - دوره
۱۲
جديد شماره
۱۳۹۴
بهار و تابستان

کلید واژه‌ها: اختلال شخصیت مرزی، ذهنیت‌های طرحواره‌ای، سبک‌های دلبستگی، کودک آزاری

جنسي و غيره زياد است موجب آزار و آسib کودک می‌گردد، و اين کودک آزاری و مسامحه موجب اختلال شخصیت به ویژه مرزی می‌شود [۶].

تعداد زيادي از مطالعات که در دهه اخیر به فراوانی وجود تروماهای کودکی در بیماران مرزی اشاره داشته‌اند، وقوع ترومای (آزار) کودکی، را به شکل بالای در بیماران مرزی را تأييد کرده اند [۷-۲۰]. زاناريني و فرانكنبورگ^۴ [۶] نوعی مدل چند عاملی را برای اختلال شخصیت مرزی پیشنهاد کرده اند و معتقدند که اين اختلال از ترکيب پیچیده سه مؤلفه خلق و خوی ذاتی، تجربه‌های دردنگاک و چالش برانگيز کودکی، و کژكاری‌های نورولوژيکی و بیوشیمیایی ناشی می‌شود. مدل مسیر چندگانه، طبقه بندي مفیدی برای حوادث تروماتیك ارائه کرده است. اين مدل براساس تجربه‌های ناگوار کودکی، سه نوع تroma را از هم تمایز کرده است. ترومای Tip ۱ شامل؛ جدایی‌های اولیه، بی تفاوتی مزمن به احساسات کودک، و اختلافات و ناسازگاری‌های هیجانی داخل خانواده. ترمای Tip ۲ شامل؛ آزار کلامی و هیجانی، غفلت از نیازهای فیزیکی و بیماری‌های روانی والدین و ترومای Tip ۳ نیز شامل؛ آزارهای جسمی و جنسی شدید، و اختلالات روانی مزمن یکی از مراقب‌ها می‌باشد [۲]. زاناريني و گوندرسون [به نقل از ۲] در دو گروه مرزی و ضد اجتماعی اشکال اساسی غفلت و آزار (در دوران کودکی) را يافته اند که البته در بیماران مرزی آزار کلامی و ترک هیجانی بيشتر از ضد اجتماعی‌ها گزارش شد. در تحقیقی که توسط هرمن و همکاران [۷] انجام شد حاکی از این بود که بیماران مرزی گزارشات بيشتری از آزار کلامی و جنسی و شاهد خشونت بودن را به نسبت افراد غير بیمار و افراد با صفات مرزی را نشان دادند. بندلا^۵ و همکاران [۹] نیز در پژوهش خود گزارش دادند که تروماهای کودکی و سبک‌های فرزندپروری ناکارآمد در افراد اختلال شخصیت مرزی نسبت به افراد سالم زیادتر می‌باشد. هر چند تعدادی پژوهشگر از جمله

مقدمه

اختلالات شخصیت از مهمترین مشکلات اجتماعی و پزشکی است. روانپزشکان، متخصصان بهداشت روان و جامعه شناسان به این اختلالات توجه جدی نشان داده‌اند. شیوع این اختلالات در جمعیت عادی بین ۱۱ تا ۲۳ درصد گزارش شده است، که رقمی هشدار دهنده می‌باشد [۱].

یکی از انواع اختلالات شخصیت در خوشه B، اختلال شخصیت مرزی^۱ می‌باشد. اختلال شخصیت مرزی، شایع ترین اختلال شخصیت در محیط‌های روانپزشکی است [۲]. نوسان و بی ثباتی شدید در حالات رفتاری و هیجانی بیماران مرزی تا مدت‌ها پژوهشگران را دچار سردرگمی کرده بود. این نوسانات شدید از مهمترین مشخصات اختلال شخصیت مرزی محسوب می‌شود. بر همین اساس چهارمین ویرایش راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۲، اختلال شخصیت مرزی را الگویی فرا گیر از بی ثباتی در روابط بین فردی، خودپنداره، هیجانات و همچنین با تکانشگری مشخص، تعریف کرده است [۱ و ۳].

از زمان شروع تشخیص بیماری مرزی، نظریه پردازان بالینی معتقد بودند که هسته آسib شناسی این بیماری مربوط به حیطه روابط بین فردی می‌باشد که این نظریات با مطرح کردن نقش اساسی نیازهای بین فردی و ترس در زمینه‌های بالینی، گسترش یافت [۴]. تا حدی که با وجود مطرح شدن پایه زیست زادی این بیماری، نقش بالقوه روابط اشفته در آسib شناسی بیماری مرزی مورد توجه می‌باشد. فریمن، استون، مارتین^۳ [۵] معتقدند که اختلال شخصیت مرزی از تعامل عوامل ژنتیکی، بیولوژیکی، اجتماعی، روانشناختی، فقدان‌ها و جدایی‌های اولیه، محیط خانوادگی آشفته، پاتولوژی والدین و سبک‌های فرزندپروری بی کفايت آنها ریشه می‌گيرد. این روابط آشفته خانوادگی و سبک‌های فرزندپروری ناکارآمد که در آنها غفلت از فرزندان و سوء استفاده‌های عاطفی، جسمی،

¹. Borderline Personality Disorder (BPD)

². Diagnostic and Statistical Manual of Mental (DSM-IV)

³. Freeman, Stone, & Martin

نظر فوناگی، این حالت علائمی از قبیل بی ثباتی خود، تکانشگری و احساس پوچی مزمن را توجیه می‌کند [۲۵]. ناتوانی در تحمل تنها‌ی که از دید نظریه پردازان مختلف از بیژنگی‌های اصلی اختلال شخصیت مرزی می‌باشد [۳۲]، نشاندهنده شکست در ایجاد دلبستگی اولیه می‌باشد [۲۶]. و اینکه این بیماران در زمان استرس نمی‌توانند از دیگران به عنوان تسلی دهنده بهره ببرند که این خود نشان از دلبستگی بی ثبات با مراقبان اولیه (دلبستگی نایمن) دارد.

یانگ^۴ [۳۳]، مدلی را بیان می‌کند که بر طبق آن، ارتباط نوزاد با مراقب در دوران کودکی، شناختواره‌ها و طرحواره‌هایی از محیط را در ذهن کودک شکل می‌دهد که اگر کودک تجارب ناگواری در این دوران داشته باشد طرحواره‌های ناسازگاری شکل می‌گیرند که هسته اصلی اختلالات شخصیت می‌باشد. در افرادی که در دوران کودکی مورد تجربه‌های ناگوار و خشونت قرار می‌گیرند، به دلیل آسیب‌ها و جراحت‌های روانشناسی حاصل از این سوء رفتار، طرحواره‌های ذهنی شکل می‌گیرد [۳۴]. این طرحواره‌ها در طول زمان به حرکت خود ادامه می‌دهند و خود را به تجارب بعدی زندگی تحمیل می‌کنند. بر طبق فرضیات، طرحواره‌های ناکارآمد نقش مهمی در ایجاد و حفظ اختلال شخصیت مرزی بازی می‌کنند [۳۵-۳۷]. طرحواره بازنمایی از خود، دیگران و جهان است که موجب سوگیری در تفسیرهای ما از رویدادها می‌شوند و این سوگیری‌ها در آسیب شناسی روانی میان فردی مشخص می‌شوند [۳۶]. یانگ [۳۳] پیشنهاد می‌کند که ۹ تا از ۱۸ تا طرحواره‌های اولیه ناکارآمد در اختلال شخصیت مرزی نقش دارند اما همه این موارد حجم زیادی را تشکیل می‌دهند که نمی‌تواند به عنوان عقاید هسته‌ای اختلال مرزی در نظر گرفته شود. تعداد کمی از تحقیقات، رابطه بین اختلال شخصیت مرزی و طرحواره‌های ناکارآمد که توسط یانگ ارائه شده را بررسی کرده اند [۳۷-۳۸]. در مطالعه‌ای، ۲۳ بیمار سرپایی که به خاطر درمان سوء مصرف مواد تحت درمان

سیمون، نلسون، الیاس، گرینبرگ، هولاندر^۱ [۲۱] و زویگ-فرانک و پاریس^۲ [۲۲] این نتایج را به دست نیاورده اند.

از دیرباز بالی در نظریه دلبستگی، تاثیر شرایط محیط‌های اولیه و رفتارهای مراقبین اولیه را بر کودکان مورد توجه قرار داده و دو سبک دلبستگی ایمن و نایمن را مشخص نموده است [۲۳]. طرفداران این نظریه معتقدند که به احتمال زیاد سبک دلبستگی کودک براساس الگوهای فعال درونی^۳ از خود و نگاره‌های دلبستگی تا بزرگسالی ادامه می‌یابد و در روابط بزرگسالی منعکس می‌شود [۲۴]. نظریه پردازان بالینی بر این عقیده هستند که سبک دلبستگی نایمن از مشخصه‌های اصلی آسیب شناسی بیماران اختلال شخصیت مرزی می‌باشد [۲۵-۳۰]. هدف دلبستگی در واقع خلق کردن بیرونی مدل ذهنی (ذهنیتی) است که کودک از خود دارد (ایمن و مطمئن). سبک دلبستگی ایمن به کودک این امکان را می‌دهد که جهان اطرافش را با اعتماد به اینکه والدینش در زمان نیاز در دسترس هستند، کاوش کند. همچنین دلبستگی ایمن باید خوپنداهای مثبت، پیوسته و استوار در کودک ایجاد کند و این حس که ارزش دوست داشته شدن را دارد و دید مثبتی به دیگران مهم داشته باشد (از نظر مقبول و پاسخگو بودن). این نوع از دلبستگی به شکل فاحشی با الگوهایی (بی ثبات و بدخواهانه) که بیماران مرزی از خود و دیگران دارند متفاوت می‌باشد؛ روابط مبتنی بر خشم، فریب و غیره [۳۱]. اگر مراقبان کودک ظرفیت توسعه یافته‌ای از تفکر در مورد محتوای ذهنی خود و دیگران داشته باشند، احتمال بیشتری وجود دارد که دلبستگی ایمن را در کودکانشان ایجاد کنند که این موضوع ظرفیت کودک برای درک آنچه در ذهن مراقبانش است را به دست می‌آورد در حالیکه در بیماران مرزی این توانایی وجود ندارد و این بیماران از شکل دفاعی از تشخیص احساسات خشم خودشان نسبت به مراقبان یا احساس مراقبان نسبت به خود خودداری می‌کنند. که به

¹. Simeon, Nelson D, Elias, Greenberg, & Hollander

². Zweig-Frank & Paris

³. internal working model

نماینده بعد سالم می‌باشد (که با توجه به آسیب شدید روانی در این بیماران) این بعد در بیماران مرزی ضعیف می‌باشد [۴۲].

در ذهنیت کودک رهاشده/ آسیب دیده، احساس ناتوانی و درمانگی در رسیدن به خواسته هایشان و گرفتن حمایت و مراقبت از مراقبین شان می‌باشند. علائم و نشانه‌های این ذهنیت؛ احساس درمانگی، ضعیف و بی‌ارزش بودن، ایده آل کردن والدین و تلاش‌های افراطی برای اجتناب از ترک شدن می‌باشد. در ذهنیت کودک تکانشی، فرد به شکل تکانشگرانه‌ای برای رفع نیازهایش عمل می‌کند و به صورت شدیدی خشمگین، تکانشی، خوارکننده و پرتمنا می‌باشد. در ذهنیت مراقب بی‌تفاوت، ارتباط فرد با احساسات و نیازهایش قطع می‌باشد (به صورت دفاعی، بی‌تفاوت اند). علائم شان؛ بی‌تفاوتی، ملال، سوء مصرف مواد و الکل، انزواج اجتماعی، خودزنی (که برای از بین بردن عواطف و شناخت‌های ناخوشاپنده می‌باشد). متناسب با این توضیحات، بیماران اختلال شخصیت مرزی در ذهنیت‌های ذکر شده نمرات بالاتری را نسبت به گروه غیر بیمار، خوش^۶ و اختلال شخصیت ضد اجتماعی بدست آورده اند [۴۰-۴۲]. و طبق گزارش آرنز و همکاران [۴۱] در روش القاء استرس، بیماران مرزی نسبت به سایر گروه‌ها، فعال شدن ذهنیت مراقب بی‌تفاوت را نشان دادند که حاکی از شدت اختصاصی بودن این ذهنیت در بیماران اختلال شخصیت مرزی می‌باشد.

با توجه به افزایش اختلال شخصیت مرزی در جوامع کنونی، پژوهش در مورد عوامل مؤثر بر شکل گیری این اختلال ضروری بنظر می‌رسد. البته باید در بررسی این عوامل روانشناختی به غیرخطی بودن آنها در ارتباط با اختلال شخصیت مرزی نیز توجه داشت. اهمیت عملی پژوهش، توجه به بنیادهای شناختی- هیجانی این اختلال از یک سو، و نقش تجارب آسیب زای دوران کودکی این افراد، در کاربندی مناسب و دقیق‌تر مداخلات بالینی است همچنین روشن ساختن نقش تجارب تروماتیک

بودند، اختلال شخصیت مرزی مرتبط با دو طرحواره ناکارآمد از حیطه گستگی و طرد^۱ (ترک شدگی و سوء ظن^۲) بودند و به شکل اختصاصی مرتبط با طرحواره رها شدگی می‌باشد [۳۹].

طبق یافته‌های اخیر، اختلال شخصیت مرزی را نمی‌توان توسط یک دسته از طرحواره‌های آسیب زا توصیف کرد، بلکه مجموعه‌ای از طرحواره‌های مختلف که به شکل گردشی فعال می‌شوند، این اختلال را بهتر توصیف می‌کند [۴۰]. زیرا این بیماران، خیلی سریع از یک حالت عاطفی یا پاسخ مقابله‌ای افراطی به یک حالت یا پاسخ دیگر، تغییر جهت می‌دهند و از آنجانه که نمرکز عمدۀ مدل اصلی طرحواره بر سازه‌های صفت مانند، همچون طرحواره یا سبک‌های مقابله‌ای بود، لذا در نظر گرفتن این مدل جهت تبیین پدیده تغییر حالت‌های ناگهانی بیماران کافی به نظر نمی‌رسد [۳۶]. یانگ [۳۳] مدل «ذهنیت طرحواره ای^۳» را برای توضیح و فهم بهتر نوسان‌های شدید در بیماران مرزی در نظر گرفته است که این ایده را قبلاً بک^۴ در یک ورکشاپ بالینی^۵ استفاده کرده بود [۴۱]. ذهنیت طرحواره‌ای یک الگوی سازمان یافته از تفکر، احساس و رفتار است که منشأ آن مجموعه‌ای از طرحواره هاست که از سایر ذهنیت‌های طرحواره‌ای، مستقل می‌باشد. فرض براین است که بیماران مرزی به طور ناگهانی از یک ذهنیت به ذهنیت دیگر پرش دارند. طبق شواهد بک، بعضی از این حالات کودکانه بنظر می‌رسند که ممکن است برای خود بیمار و دیگران گیج کننده باشد [۴۰].

یانگ فرض کرده است که بیماران مرزی چهار ذهنیت طرحواره مرکزی دارند: محافظت بی‌تفاوت، کودک عصبانی/ کودک رها شده (که بعداً به دلیل نقش آزار در شکل گیری اختلال مرزی به کودک رهاشده/ آسیب دیده تبدیل شد) و والد تنبیه گر [۴۰ و ۴۲]. علاوه بر این ذهنیت‌ها، یک ذهنیت بزرگسال سالم وجود دارد که

¹. disconnection and rejection

². abandonment and misuse/ abuse

³. schema mode

⁴. Beck

⁵. clinical workshops

نشانه‌های اختلال روانشناختی شهر تبریز تشکیل می‌دادند. با روش نمونه گیری هدفمند، ۳۰ بیمار اختلال شخصیت مزد انتخاب شدند. نمونه بیماران از بین مراجعان پذیرفته شده در بیمارستان رازی تبریز و مرکز مشاوره اندیشه مهر انتخاب شدند. این بیماران که توسط متخصصین روانپزشک و روانشناس بالینی به عنوان اختلال شخصیت مزد تشخیص گذاری شده بودند، مجدداً توسط گروه پژوهش به وسیله مصاحبه بالینی ساختاریافته و مقیاس شخصیتی مزد^۱ تشخیص گذاری شدند. پس از توضیحات لازم در مورد اهداف پژوهش و راهنمایی‌های لازم در خصوص نحوه پرکردن پرسشنامه‌ها، با گروه پژوهشی همکاری کردند. ۳۰ آزمودنی غیربیمار از میان بستگان بیماران و آشنايان افرادی که در مراکز درمانی شاغل بودند انتخاب شده و مورد مقایسه قرار گرفتند. آزمودنی‌های غیربیمار نیز، با توجه به متغیرهای جمعیت شناختی سن، میزان تحصیلات، سطح اجتماعی- اقتصادی، وضعیت شغلی، وضعیت تأهل با گروه بیمار همتا شدند.

معیارهای ورود آزمودنی‌های بیمار شامل؛ سن بین ۱۸ تا ۴۵ سال (حداقل سن لازم برای تشخیص اختلال شخصیت مزد ۱۸ سال است و مقطع سنی است که از آن پس نشانه‌های این اختلال ممکن است کاهش یابد، ۴۵ سالگی است)، دارا بودن ملاک‌های تشخیصی اختلال شخصیت مزد براساس DSM-IV، فاقد سابقه روان گستگی و آشفتگی، عدم سوء مصرف مواد و مشکلات جسمی شدید. معیارهای خروج عبارت بودند از؛ فقدان نشانه‌های مرضی مشخص اختلال شخصیت مزد، سابقه دوره‌های آشفتگی و روان گستگی، سوء مصرف مواد و مسمومیت دارویی و یا ترک دارو. معیارهای ورود آزمودنی‌های غیربیمار نیز اختلال در محور یک یا مشکلات در محور دو، عدم سوء مصرف مواد، عدم مشکلات و بیماری‌های جسمی شدید.

دوران کودکی در شکل گیری اختلال شخصیت مزد در بزرگسالی می‌تواند به بینش‌های مفیدی از نظر مداخلات در سطح اول پیشگیری منجر گردد و اینکه می‌توان از یافته‌های این پژوهش تلویحات عملی متعددی را در زمینه آموزش خانواده‌ها و مداخلات بهنگام تر استنتاج نمود. اهمیت نظری این پژوهش، توسعه مرزهای دانش است و منظری جدید به فهم و صورت بندی این اختلال، به ویژه در پرتو نظریه هیجان برانگیز طرحواره درمانی می‌گشاید. بنابراین، در این پژوهش سعی بر آن است که با توجه به نوع روابط بین کودک و والد که در دوران کودکی رخ داده است، سبک‌های ویژه شناختواره‌ها و ذهنیت‌های طرحواره‌هایی که در این دوران شکل می‌گیرند، بررسی شود. در واقع به طور اختصاصی تر هدف پژوهش حاضر مقایسه سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری در افراد اختلال شخصیت مزد با افراد عادی است و اینکه عوامل مؤثر بر شکل گیری ذهنیت‌های طرحواره‌ای را که خود هسته اختلال شخصیت به ویژه اختلال شخصیت مزد می‌باشند، بررسی کند که در این راستا دو عامل تجربه کودک آزاری و سبک‌های دلبستگی مورد توجه قرار می‌گیرد. فرضیه‌های پژوهش عبارتند از؛ ۱- بین بیماران اختلال شخصیت مزدی و افراد بهنجار در سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری تفاوت معناداری وجود دارد. ۲- ذهنیت‌های طرحواره‌ای در بیماران اختلال شخصیت مزدی را می‌توان براساس سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری پیش‌بینی کرد.

روش

نوع پژوهش

طرح پژوهش حاضر با توجه به ماهیت موضوع و اهداف مورد نظر، از نوع تحقیقات علی- مقایسه‌ای می‌باشد.

آزمودنی

جامعه آماری پژوهش حاضر را جمعیت افراد با اختلال شخصیت مزدی و افراد فاقد این اختلال و دیگر

¹. Schizotypal Trait questionnaire-B form (STB)

تجربه کودک آزاری را در ۴ بعد غفلت، آزار جنسی، آزار جسمی و آزار عاطفی بررسی می‌کند. این پرسشنامه توسط محمد خانی و همکاران [۴۳] تهیه شده است که ابتدا شامل ۵۴ آیتم بوده که از این تعداد، ۷ سؤال برای آزار جسمی، ۹ سؤال برای آزار جنسی، ۲۱ سؤال برای آزار عاطفی و جوّ منفی خانه و ۱۷ سؤال برای غفلت، مشخص شده است. محققان مذکور پس از اجرای تحلیل عاملی به روش تحلیل مولفه‌های اصلی از ۵۴ ماده مقیاس، ۳۸ ماده که دارای بیشترین همبستگی با متغیرهای بروزی روایی مقیاس خودگزارشی کودک آزاری از روش‌های محاسبه روایی محتوا، روایی سازه و روایی ملاکی استفاده کردند و برای محاسبه ضریب پایایی مقیاس از روش محاسبه همبستگی درونی مقیاس (آلفای کرونباخ) و روش آزمون-باز آزمون استفاده نمودند. در پژوهش آنها ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس خودگزارشی کودک آزاری ۰/۹۲ محاسبه گردید. این ضریب نشان می‌دهد که مقیاس از ضریب همسانی درونی بالایی برخوردار است. همچنین ضریب همبستگی آزمون-باز آزمون برای خرده مقیاس‌های آزار عاطفی، غفلت، آزار جسمی و آزار جنسی از ۰/۷۹ تا ۰/۸۹ بدست آوردند [۴۳].

۳. پرسشنامه سبک دلپستگی بزرگسالان^۴ هازن و شیور^۵: برای تعیین سبک دلپستگی از آزمون دلپستگی بزرگسالان هازن و شیور (۱۹۸۷) استفاده شد. یک مقیاس خودگزارش دهی است که بر مبنای سبک‌های دلپستگی سه‌گانه اینزورث^۶ طراحی شده است. این مقیاس مشتمل بر سه عبارت توصیفی از احساسات فرد درباره روابط بین فردی است که هر کدام از آنها به یکی از سبک‌های دلپستگی اشاره دارد. شامل دو بخش است که در بخش اول پرسشنامه دلپستگی بزرگسال سه پاراگراف اساسی به شکل جملاتی توصیفی مطرح شده، که آزمودنی باید پاسخ‌هایش را روی یک مقیاس ۷ درجه‌ای از نوع لیکرت

ابزارهای پژوهش

۱. پرسشنامه ذهنیت طرحواره ای^۱: این پرسشنامه براساس پیشنهاد یانگ [۳۳]، بک و فریمن^۲ [۳۵]، آرنتز و همکاران [۳۹] و مشاهدات بالینی می‌باشد. پرسشنامه ذهنیت طرحواره‌ای شامل ۷ ماده از شناخت‌ها، ۵ ماده هیجانی و ۵ ماده رفتاری برای هر ذهنیت می‌باشد که این ماده‌ها به طور تصادفی در بین مقوله‌های هر ذهنیت جای داده شده است. از شرکت کنندگان خواسته می‌شود که ماده‌های مربوطه را باتوجه به حالات کلی خودشان درجه بندي کنند [۴۰]. در این پژوهش از فرم ۵ ذهنیت طرحواره‌ای که توسط آرنز و همکاران [۴۱] تهیه گردیده، استفاده شد. (۱) مراقب بی تفاوت (بهترین کار این سرتیفیکات است)، (۲) کودک عصبانی (من باید احساسات را تخلیه می‌کنم)، (۳) کودک آسیب دیده/ رها شده (من ناتوان و عاجزم، من به اطمینان بخشم و تضمین نیاز دارم)، (۴) والد تنیبیه گر (من آدم بدی هستم و مستحق تنیبیه می‌باشم، من گناهکارم)، و (۵) ذهنیت بزرگسال سالم (من ارزشمند هستم، من احساس خوبی دارم). نمره گذاری این آزمون روی یک مقیاس شش درجه‌ای از نوع لیکرت که از «هرگز» تا «همیشه» می‌باشد، نمره گذاری می‌شود. طبق تحقیقات انجام شده توسط لوپستال و همکاران [۴۰]، در مورد پایایی این آزمون، همبستگی درونی خرده مقیاس‌ها، که از طریق آلفای کرونباخ به دست آمده از ۰/۷۶ تا ۰/۹۶ با میانگین ۰/۸۹ می‌باشد. همچنین اینکه این آزمون دارای روایی افتراقی مناسب و روایی همگرای متوسطی می‌باشد. با توجه به فقدان تحقیقات ایرانی در مورد این پرسشنامه، جهت برآورد پایایی، از روش محاسبه همبستگی درونی (آلفای کرونباخ) و روش آزمون-باز آزمون استفاده شد که آلفای کرونباخ به دست آمده ۰/۹۰ می‌باشد.

۲. پرسشنامه تجربه کودک آزاری^۳: این پرسشنامه،

⁴. Adults Attachment Inventory (AAI)

⁵. Hazen & Shaver

⁶. Ainsworth

¹. The Schema Mode Questionnaire (SMQ)

². Beck & Freeman

³. Child Abuse Self Report Survey (CASRS)

(ماده‌های: ۷، ۹، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰) را می‌سنجد. راوینگز و همکاران ضریب آلفای مقیاس شخصیتی موزی را ۰/۸۰ و روایی همزمان این مقیاس با مقیاس‌های روان آزردگی و روان‌گستگی پرسشنامه شخصیتی آیزنک^۵ به ترتیب ۰/۶۴ و ۰/۴۴ گزارش کرده‌اند. در ایران محمدزاده و همکاران برای کل مقیاس شخصیتی موزی و خردۀ مقیاس‌های نامیدی، تکانشگری و علایم تجزیه‌ای و پارانوئیدی وابسته به استرس، به ترتیب ضریب اعتبار بازآزمایی ۰/۶۴، ۰/۷۷ و ۰/۵۰ و ضریب آلفای ۰/۵۳، ۰/۸۴ و ۰/۵۸ گزارش کرده‌اند [به نقل از ۴۵]. در پژوهش محمود علیلو و همکاران [۴۵] نیز پایایی کل مقیاس شخصیت موزی و خردۀ مقیاس‌های نامیدی، تکانشگری و علایم تجزیه‌ای به ترتیب برابر با ۰/۷۳، ۰/۵۸ و ۰/۵۶ حاصل شد.

شیوه تحلیل داده‌ها

برای تجزیه و تحلیل آماری از روش تحلیل واریانس چند متغیره (مانوا) با استفاده از نرم افزار SPSS-17 و تحلیل مسیر با نرم افزار LISREL-8/54 استفاده شده است.

نتایج

به منظور ارائه تصویر روش تراز یافته‌های پژوهش، یافته‌های توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) مربوط به متغیرهای سبک‌های دلبستگی و زیرمقیاس‌های کودک آزاری هر یک از دو گروه آزمودنی‌های دچار اختلال شخصیت موزی و آزمودنی‌های غیر بیمار در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

به منظور مقایسه دو گروه در سبک‌های دلبستگی و زیرمقیاس‌های کودک آزاری، از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. قبل از انجام تحلیل مانوا می‌بایست پیش فرض‌های آن، یعنی برابری کواریانس و واریانس، مورد آزمون قرار گیرد. به همین منظور با توجه به گروه‌های پژوهش از آزمون باکس (BOX) و آزمون لوین استفاده گردید.

⁵. Eysenck personality questionnaire

که از «کاملاً مخالف» تا «کاملاً موافق» درجه بنده شده مشخص کند که در واقع تعیین این امر است که تاچه حد با ویژگی‌های آزمودنی مطابقت دارد. در بخش دوم پرسشنامه دلبستگی بزرگ‌سال، مجدداً همان توصیف‌ها مطرح شده ولی این بار آزمودنی باید تنها با علامت زدن یکی از آنها تشابه خود را با یکی از آن توصیف‌ها بیان کند. بالدوین و فر^۱ در ۱۹۹۵، با انجام شش مطالعه به فاصله زمانی ۱۲ تا ۱۶ هفته روی دانشجویان پایایی کلی این مقیاس را ۰/۶۷ گزارش نموده‌اند. پاکدامن در سال ۱۳۸۰ قابلیت اعتماد این آزمون را بر روی آزمودنی‌های ایرانی مورد بررسی قرار داد. یافته‌های به دست آمده نشان داد که، همبستگی بین آزمون و آزمون مجدد بعد از یک ماه برای دلبستگی ایمن ۰/۳۶ و برای دلبستگی اجتنابی ۰/۵۶ و در مورد دلبستگی اضطرابی - دوسوگرا ۰/۷۲ به دست آمده است. میزان آلفای کرونباخ در مورد اجرای پرسشنامه بر روی ۱۰۰ نفر برای دستیابی به قابلیت اعتماد، برابر ۰/۸۷ شده که میزان بالایی است [به نقل از ۴۴].

۴. مقیاس شخصیتی موزی (STB): این مقیاس بخشی از پرسشنامه صفات اسکیزوتاپی و مقیاس شخصیت موزی است که در سال ۱۹۸۴ توسط کلاریج و بروکس^۲ ساخته شده و در سال ۲۰۰۱ توسط راوینگز، کلاریج و فریمن^۳ مورد تجدیدنظر قرار گرفته است. در سال ۱۳۸۴، محمدزاده و همکاران با اनطباق نسخه ویرایش شده این آزمون با ملاک‌های DSM-IV علاوه بر ۱۸ ماده اولیه، ۶ ماده دیگر نیز به آن افزودند. بنابراین مقیاس شخصیت موزی ۲۴ ماده دارد (۴ ماده وزن عاملی کمتر از ۰/۳۰ داشته و از تحلیل حذف شدند؛ بنابراین در بررسی نهایی تنها ۲۰ ماده دارای اعتبار و روایی مناسب بودند) که به صورت بلی / خیر پاسخ داده می‌شوند. این مقیاس سه عامل نامیدی (ماده‌های: ۱، ۲، ۳، ۴، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴)، تکانشگری (ماده‌های: ۵، ۶، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۷) و علایم تجزیه‌ای و پارانوئیدی وابسته به استرس^۴

¹. Baldwin & Fehr

². Claridge & Broks

³. Rawlings, Claridge, & Freeman

⁴. hopelessness, impulsivity, stress related dissociative and paranoid symptoms

جدول ۱: میانگین (و انحراف معیار) دو گروه در متغیرهای مورد بررسی

متغیرها	سبک‌های دلبستگی	
اجتنابی		
دوسوگرا		
ایمن		
آزار عاطفی	کودک آزاری	
غفلت		
آزار جسمی		
آزار جنسی		
۱/۵۹ (۴/۰۶)	(۱/۶۷) ۴/۸۶	(۱/۶۷) ۴/۸۶
۱/۷۲ (۳/۸۳)	(۱/۹۸) ۵/۲۰	(۱/۹۸) ۵/۲۰
۱/۷۵ (۴/۵۶)	(۱/۷۶) ۴	(۱/۷۶) ۴
(۰/۲۸۶) ۰/۶۸۷	(۰/۳۹۱) ۰/۹۱۷	(۰/۳۹۱) ۰/۹۱۷
(۰/۴۳۵) ۰/۷۰۸	(۰/۶۱۸) ۱/۳۷	(۰/۶۱۸) ۱/۳۷
(۰/۱۸۱) ۰/۷۰	(۰/۱۵۵) ۰/۷۳۱	(۰/۱۵۵) ۰/۷۳۱
(۰/۳۱۲) ۰/۲۹۷	(۰/۳۸۵) ۰/۷۱۲	(۰/۳۸۵) ۰/۷۱۲

جدول ۲: نتایج تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیری

اثر	ارزش	F	درجه آزادی	خطای df	سطح معناداری	توان مشاهده شده
لامبادای ویلکز	۰/۶۲	۸/۲۲	۷	۵۵	۰/۰۱۰	۱

جدول ۳: آزمون مانوا برای مقایسه دو گروه در سبک‌های دلبستگی و زیرمقیاس‌های کودک آزاری

سبک‌های دلبستگی	منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	سطح معناداری	F	معناداری
اجتنابی			۱	۹/۶۰	۳/۵۸	۰/۰۶۳
دوسوگرا			۱	۲۸/۰۱۷	۸/۰۸	۰/۰۰۶
ایمن			۱	۴/۸۱۷	۱/۰۵	۰/۲۱۷
آزار عاطفی	کودک آزاری		۱	۰/۷۹۶	۶/۷۷	۰/۰۱۲
غفلت			۱	۰/۷۹۶	۲۳/۱۵	۰/۰۰۱
آزار جسمی			۱	۰/۰۱۴	۰/۴۹	۰/۴۸
آزار جنسی			۱	۲/۵۷	۲۰/۹	۰/۰۰۱

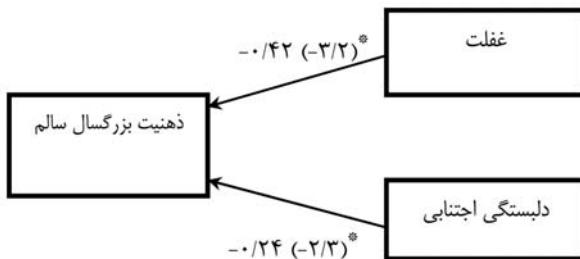
 $P < 0.05$

معناداری به دست نیامد. فرضیه اصلی پژوهش این بود که سبک دلبستگی و زیر مقیاس‌های کودک آزاری در بیماران اختلال شخصیت مرزی پیش بینی کننده ذهنیت‌های طرحواره‌ای می‌باشند. چون بین متغیرهای پژوهش روابط پیچیده علمی وجود دارد و هدف گروه پژوهشی آزمودن مدل خاصی از رابطه بین متغیرها بود لذا برای آزمودن این فرضیه به جای رگرسیون از روش تحلیل مسیر استفاده شد. در نمودار ۱ مشخص شده که سبک دلبستگی و مقیاس‌های کودک آزاری چه ذهنیت‌هایی را پیش‌بینی می‌کند.

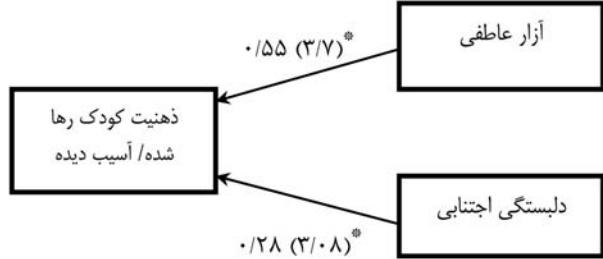
نتایج آزمون باکس برای برابری کواریانس و آزمون لوین برای همسانی واریانس نشان داد که در سطح $P < 0.05$ معنی‌دار نمی‌باشد. بنابراین پیش فرض‌های انجام مانوا مشکلی ندارد و در ادامه نتایج تجزیه و تحلیل مانوا در جدول ۲ آمده است.

مطابق جدول ۳، بین میانگین نمرات دو گروه در سبک دلبستگی دوسوگرا و زیر مقیاس‌های آزار عاطفی، غفلت، و آزار جسمی در کودک آزاری تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0.05$). تنها در سبک دلبستگی اجتنابی و ایمن و زیر مقیاس آزار جسمی در کودک آزاری بود که تفاوت

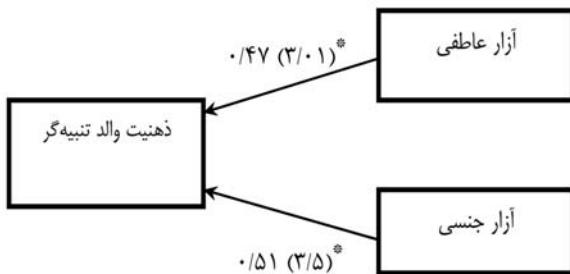
ذهنیت‌های طرحواره‌ای، تجربه‌کودک آزاری و سبک‌های دلبستگی در اختلال شخصیت موزی

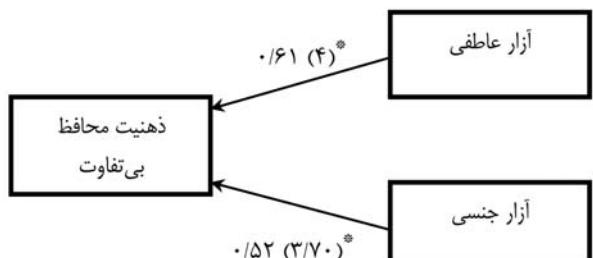
نمودار ۳: پیش‌بینی کننده‌های ذهنیت طرحواره‌ای بزرگسال سالم

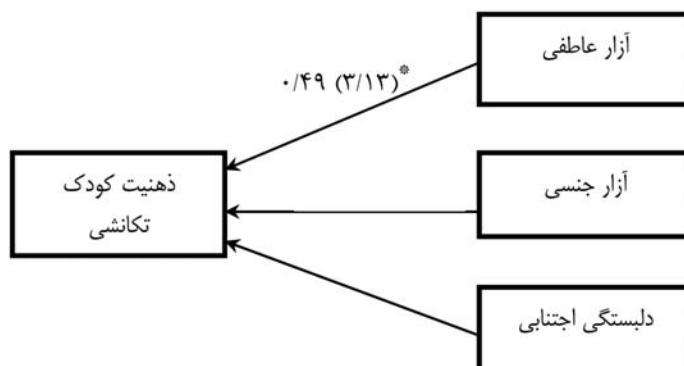
نمودار ۱: پیش‌بینی کننده‌های ذهنیت طرحواره‌ای کودک رها شده / آسیب دیده

نمودار ۴: پیش‌بینی کننده‌های ذهنیت طرحواره‌ای والد تنبیه‌گر

نمودار ۲: پیش‌بینی کننده‌های ذهنیت طرحواره‌ای محافظ بی‌تفاوت

نمودار ۵: پیش‌بینی کننده‌های ذهنیت طرحواره‌ای کودک تکانشی

جنسي، و غفلت و در ميان سبک‌های دلبستگي تنها سبک دلبستگي اجتنابي ذهنیت‌های طرحواره‌ای را در آزمودنی‌های اختلال شخصیت موزی پیش‌بینی می‌کند. ذهنیت طرحواره‌ای محافظ بی‌تفاوت با آزار عاطفی (۴) و آزار جنسی (۳/۷۰) يك رابطه مثبت دارد، ذهنیت

در نمودارهای ۱ الى ۵ که با استفاده از روش تحلیل مسیر و نرم‌افزار LISREL نسخه ۸/۵۴ بدست آمده است، اعداد روی مسیر، ضریب مسیر و اعداد داخل پرانتز، ضریب α را نشان می‌دهد. مطابق نمودارهای فوق، زیرمقیاس‌های کودک آزاری شامل آزار عاطفی، آزار

می‌باشد و در راستای نتایج پژوهش اکبری و همکاران [۳۰]، فوناگی [۲۵]، استیل و سیور [۲۶]، بال و لینسکس [۳۸]، واتسون و همکاران [۲۰]، بندلا و همکاران [۹]، آگراوال و همکاران [۴۳]، باتل و همکاران [۱۲]، گولبیر و همکاران [۱۴]، گودمن و یهودا [۱۵]، فوساتی و همکاران [۲۹]، زانارینی و همکاران [۱۷]، زانارینی و فرانکنبورگ [۶] می‌باشد. هرچند مطالعات انجام شده از لحاظ روش با هم فرق داشته اند ولی همه این مطالعات حاکی از مشکلاتی در روابط بین فردی، سبک‌های دلبستگی و تجربه ترومahuای کودکی در بیماران شخصیت مرزی هستند. نتایج این پژوهش ناهمسو با پژوهش‌های سیمون و همکاران [۲۱] و زویگ و همکاران [۲۲] می‌باشد.

فقدان سبک دلبستگی ایمن، بنا به دلایلی شامل غفلت و آزار است که نقش اساسی در تخریب ارتباط موضوعی افرادی دارد که دارای آسیب شناسی اختلال مرزی هستند. یکی از مشخصه‌های اساسی اختلال شخصیت مرزی، فقدان رشد پایداری شریء است که به طور کلی در سال‌های دوم و سوم زندگی به وجود می‌آید. ترومای کودکی معمولاً با دلبستگی نایمن به مراقبان اولیه شروع می‌شود که طبق این سبب شناسی اختلال شخصیت مرزی مرتبط با الگوهای دلبستگی سازمان نیافته / جهت نیافته مرتبط می‌باشد و در نوزادانی مشاهده می‌شود که مراقبان اولیه، رفتارهای آشفته و گسته نسبت به نوزاد داشته اند که مطابق با نیازهای کودک نبوده است [۴۶]. ترومای کودکی به صورت مستقیم، اختلال شخصیت مرزی را پیش‌بینی نمی‌کند بلکه تجربه آزارهای کودکی و ترومahu، سبک دلبستگی را خراب می‌کند و فرد را به سمت الگوهای نایمن دلبستگی می‌کشاند [۳۹].

طبق یافته‌ها، تجارت افراد اختلال شخصیت مرزی از ارتباطات بین فردی ناخوشایند، غفلت و تهدید به ترک شدن، می‌توانند توجیهی برای تصور آسیب زننده بودن و مورد غفلت واقع شدن این بیماران به روابط فعلی شان باشد [۳۱]. زانارینی و همکاران [۱۷]، این فرض را در نظر گرفته اند که مادر غفلتگر ممکن است نتواند از کودک در

طرحواره‌ای کودک رها شده و سوء استفاده شده با آزار عاطفی (۳/۷) و سبک دلبستگی اجتنابی (۳/۰۸) یک رابطه مثبت دارد، ذهنیت طرحواره‌ای والد تنبیه گر با آزار عاطفی (۳/۰۱) و آزار جنسی (۳/۵) یک رابطه مثبت دارد. ذهنیت طرحواره‌ای کودک تکانشی با آزار عاطفی (۳/۱۳)، آزار جنسی (۲/۷)، و سبک دلبستگی اجتنابی (۲/۳) یک رابطه مثبت دارد ($P<0.05$). به عبارتی دیگر، هرچه افراد در کودکی بیشتر مورد آزار عاطفی، آزار جنسی قرار گرفته باشند و از سبک دلبستگی اجتنابی برخوردار باشند، احتمال شکل گیری ذهنیت‌های طرحواره‌ای مراقب بی‌تفاوت، کودک رها شده و مورد سوء استفاده واقع شده، والد تنبیه گر و کودک تکانشی در آنها بیشتر است و بالعکس. ذهنیت طرحواره‌ای بزرگسال سالم با زیر مقیاس غفلت (۳/۲) و سبک دلبستگی اجتنابی (۳/۳) یک رابطه منفی دارد ($P<0.05$). به عبارتی هر چه افراد در کودکی کمتر دچار غفلت (مسامحه) قرار گرفته باشند و دارای سبک دلبستگی ایمن تری باشند، ذهنیت طرحواره‌ای بزرگسال سالم در آنها فعال تر می‌شود و بر عکس.

به طور کلی، زیر مقیاس‌های کودک آزاری و سبک‌های دلبستگی قادر به پیش‌بینی پنج ذهنیت طرحواره‌ای در افراد اختلال شخصیت مرزی بودند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر تعیین تفاوت سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری در افراد اختلال شخصیت مرزی و افراد عادی بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین دو گروه در سبک‌های دلبستگی دوسوگرا و زیر مقیاس‌های آزار عاطفی، غفلت، و آزار جنسی تفاوت معناداری وجود دارد. افراد اختلال شخصیت مرزی دارای سبک دلبستگی نایمن دوسوگرا هستند و در کودکی آزار عاطفی، غفلت و آزار جنسی را تجربه کرده اند. این یافته‌ها هماهنگ با نظریه‌هاییست که بی ثباتی در روابط بین فردی را هسته اصلی اسیب شناسی بیماران مرزی

می‌گردد و خشم را افزایش می‌دهد که در قالب الگوی ترک خشمگینانه تجلی می‌یابد. افرادی که تمایل به ارتباط نزدیک و صمیمی دارند اما در مقابل تحقیر شدن یا وابستگی به شکل واکنشی عمل می‌کنند. و این شبیه الگویی است که می‌بر^۳ و همکاران [به نقل از^۲] با عنوان پروتوتاپ اختلال شخصیت مرزی نام می‌برند: دمدمی مزاج بودن و دوسوگراپی در روابط [۲۷]. آنها نمی‌توانند میان خود و دیگران تمایز قائل شوند مگر آنکه قبلًا تصویر یک «چهره ارضاء کننده» را که حضوری پایدار و باشیات دارد، درونی سازی کرده باشد. هراس کودک از آن است که مبادا مادر او را برای همیشه ترک کند و دیگر بازگشتی در کار نباشد. بیمار مرزی، دائمًا چیزی شبیه این نوع «اضطراب جدایی» کوبنده را مجددًا در بزرگسالی تجربه می‌کند [۲].

شواهد زیادی مبنی بر اینکه بدرفتاری ظرفیت‌های بازتابی و احساس نسبت به خود^۴ را مختلف می‌کند، وجود دارد [۲۶]. تحقیق بر روی کودکانی که مورد بدرفتاری قرار گرفته بودند نشان داد که نقص انجام در تکالیفی که مستلزم ذهنی سازی بود، وجود دارد مخصوصاً کودکانی که مورد آزار جسمی و جنسی قرار گرفته بودند. این نتایج نشان از این دارد که بدرفتاری باعث کنار کشیدن کودک از جهان ذهنی می‌گردد. اما با این حال نیاز به مجاورت (صمیمیت) در این کودکان باقی مانده و شاید - به خاطر استرس ناشی از آزار و تجربه ترومای دیگر - افزایش نشان دهد. مجاورت (نزدیکی) ذهنی به شکل غیر قابل تحملی برایشان دردناک می‌شود و به همین دلیل نیاز به نزدیکی در سطح فیزیکی خود را نشان می‌دهد. قابل ذکر است که تناقض بین مجاورت جسمی فیزیکی و اجتناب از مجاورت به شکل ذهنی، ریشه در سبک دلبستگی سازمان نیافته‌ای است که در بیماران مرزی وجود دارد [۴۹] و [۵۰].

هدف دیگر پژوهش حاضر، پیش‌بینی ذهنیت‌های طرحواره‌ای در افراد اختلال شخصیت مرزی براساس سبک‌های دلبستگی و تجربه کودک آزاری بود. برطبق

مقابل آزار جنسی توسط دیگران محافظت کند و پدر آزارگر این دید را در دخترش بوجود می‌آورد که تحت آزار قرار گرفتن، غیر قابل اجتناب است. اثرات مخرب بی تفاوتی والدین در سنین کودکی باعث حساسیت این بیماران به «جدایی» و «از دست دادن» شده است. در واقع در نتیجه پاسخ‌های والدین به کودک، مدل درونی خود (مرتبط با درجه پذیرش و دوست داشتن والدین از دیدگاه کودک می‌باشد) و دیگران (مرتبط با این موضوع است که والدین از دید کودک تا چه اندازه در دسترس و پاسخگو بوده‌اند) شکل می‌گیرد که کودک بر اساس این الگوهای شکل گرفته شده در روابط بعدی در زندگی اش رفتار خواهد کرد [۲۳]. این مدل که تمایل به استمرار در طول دوره زندگی دارد، باورها و انتظارات فرد را با توجه به تعاملاتش در گذشته، حال و آینده جهت دهی می‌کند [۲۸]. اثرات مخرب طرد از طرف مادر در کودکی متوجه به رفتارهای کنترل گرایانه بین فردی (تبیه گر یا ارزوا طلبی) در اواسط کودکی می‌شود و اگر چه شاید اختلال شخصیت مرزی را باعث نشود ولی حداقل علائم شخصیت مرزی در دوره نوجوانی را سبب خواهد شد. در طیف طرد مادرانه، شدید ترین حالت آن غیبت کامل مادرانه می‌باشد [۴۷]. این جدایی طولانی مدت از مادر که یک ماه یا بیشتر در پنج سال اول مرتبط با آسیب شناسی بعدی اختلال شخصیت مرزی در نوجوانی یا بزرگسالی شناخته شده است [۴۸، ۲۶، ۴۹].

بیماران اختلال شخصیت مرزی سطح بالایی از نایمنی در سبک دلبستگی را نشان می‌دهند که منجر به وابستگی مخرب^۱ یا آشفته به الگوهای دلبستگی می‌شود و زمانی که همه مسائل به نوعی به این وابستگی مخرب ارجاع داده می‌شود، الگوی ترک خشمگینانه^۲ دیده می‌شود. به عبارتی، آنها بین مراقبت جسمی و سواس گونه و ترک خشمگینانه در نوسان هستند. این افراد مشتاق به نزدیکی و گرفتن امنیت از اشکال دلبستگی شان هستند و در نتیجه گرفتار و آشفته می‌شوند. این امنیت جسمی اغلب ناکام

³. Meyer

⁴. sense of self

¹. enmeshed

². angry withdrawal

ناکارآمدتر، گستردۀ تر و غیر قابل انعطاف می‌گردند. بنابراین گستنگی در آسیب شناسی ذهنیت (آسیب‌شناسی اختلال مرزی) نقش دارد و هرچه این آسیب شناسی ذهنیت بیشتر باشد ساختار گستنگی شخصیت مرزی هم افزایش می‌یابد. این گستنگی ناشی از ترومahuای دوران کودکی و سبک‌های دلبستگی و محیط خانوادگی است [۵۱]. وجود ذهنیت‌های مختلف در بیماران مرزی به نوعی رفتار متناقض و آشفته شان را توجیه می‌کند. برای مثال در ذهنیت والد تنبیه‌گر، فرد خود را مستحق تنبیه و سرزنش می‌داند و برای خودش هیچ حقی قائل نیست و از طرفی در ذهنیت کودک تکانشی، فرد عقیده دارد که از حق اساسی اش محروم شده و برای ارضاء نیازهایش باید بجنگد. هر دو این ذهنیت‌ها در بیماران مرزی وجود دارد که بسته به فعال شدن نوع ذهنیت، رفتارهای فرد دستخوش تغییر می‌شود.

در بیماران اختلال شخصیت مرزی ذهنیت‌های طرحواره‌ای مذکور زیر مجموعه‌ای از شخصیت مرزی است که با افزایش ترومahuای کودکی و سبک دلبستگی نایمن، ناکارآمدی ذهنیت‌ها هم افزایش می‌یابد و بطورکلی سبک‌های دلبستگی نایمن و ترومahuای کودکی، به صورت اختصاصی ذهنیت کودک (کودک تکانشی و کودک رهاسده/ آسیب دیده) تجارت گستنگی را در مدل پیش‌بینی می‌کند. بنابراین تجارت کودکی گزارش شده در بیماران اخلاق شخصیت مرزی ممکن است مرتبط با بخش‌هایی از شخصیت باشد که به ذهنیت‌های ناکارآمد تبدیل شده اند مخصوصاً ذهنیت‌های کودک تکانشی و کودک رهاسده/ آسیب دیده.

در حالی که بیماران اختلال شخصیت مرزی به کنترل نداشتند بر خشم شان شناخته می‌شوند، درمانگرانی که به مدت طولانی با آنها کار کرده اند، دریافتند که این بیماران دریشتر اوقات تمایل دارند که بی‌تفاوت باشند و اینکه به نظر نمی‌رسد افراد مرزی، به طور واقعی با دیگر افراد و یا حتی با احساسات و عقاید خودشان پیوندی داشته باشند. یانگ در این مورد بیان می‌کند که افراد دارای این ذهنیت

یافته‌های حاضر، چهار ذهنیت مراقب بی‌تفاوت، کودک رها شده/ آسیب دیده، والد تنبیه‌گر، کودک تکانشی که مختص افراد اختلال شخصیت مرزی است، همچنین ذهنیت بزرگ‌سال سالم توسط سبک‌های دلبستگی و زیرمقیاس‌های کودک آزاری پیش‌بینی شده است. از میان زیرمقیاس‌های کودک آزاری، آزار عاطفی و جنسی و به مقدار کمتر غفلت در پیش‌بینی این ذهنیت‌ها مؤثر بوده‌اند که نقش آزار عاطفی در این پیش‌بینی مهمتر بوده (۴ ذهنیت از ۵ ذهنیت را پیش‌بینی کرده است). سبک دلبستگی اجتنابی در پیش‌بینی ذهنیت‌های طرحواره‌ای نقش داشته است که این مطلب را منعکس می‌کند که نوع سبک دلبستگی در بروز اختلال شخصیت مرزی نقش ایفا می‌کند. این نتایج با پژوهش‌های جانستون و همکاران [۴۲]، لوپستال و همکاران [۵۰]، و آرنز و همکاران [۴۱] همسو می‌باشد.

طبق نظر یانگ و همکاران [۳۶]، مدل ذهنیت طرحواره‌ای کوششی برای توضیح آسیب شناسی اختلال شخصیت مرزی- در چارچوب ساختار شخصیتی مرزی- است که خود را به شکل ذهنیت‌های ناکارآمدی که به صورت سریع و چرخه‌ای فعال می‌شوند، نشان می‌دهند. یانگ اظهار می‌کند که ذهنیت طرحواره‌های ناکارآمد در واقع صورتی از «خود» است که به شکل پیوسته‌ای در ساختار شخصیتی ادغام نشده است و به شکل گستنگی^۱ عمل می‌نماید [۴۲]. و این جابجایی پیوسته‌ای است که بین ذهنیت‌های طرحواره‌ای ناکارآمد وجوددارد- که این جابجایی توسط ساختار تجزیه‌ای، تسهیل می‌شود- که مسئول الگوی بی ثبات احساس، خودپنداره، روابط بین فردی و ضعف کنترل تکانه می‌باشد. پس بدون وجود شخصیتی که به شکل گستنگی سازمان یافته، ذهنیت‌های طرحواره‌ای ناکارآمد (که هسته اصلی مشخصه مرزی می‌باشد) و همچنین حالات ناگهانی تغییرات هم وجود نداشت. هرچه گستنگی بیشتری در ذهنیت‌های طرحواره‌ای وجود داشته باشد، به نسبت این ذهنیت‌ها

^۱. dissociation

یا به خاطر فعال شدن خواسته‌هایی که برایش تهدید آمیز است، خود را فردی شیطان صفت یا بی ارزش درک کند [۴۰]. این تصور از خود را می‌توان به تجربه‌ی آزار جنسی در کودکی مربوط دانست. در واقع بیمار تصور می‌کند به دلیل بد و شیطان صفت بودن اوست، که مورد این آزارها قرار گرفته است «من بد هستم و مستحق تنبیه‌ام». همچنین برخوردهایی مثل تنبیه کودک برای ابراز کردن عقاید یا هیجانات منفی اش، خشونت‌های کلامی و تهدید به تنبیهات شدید (آزار عاطفی) منجر به شکل گیری این ذهنیت می‌شود (عقاید، خواسته‌ها و هیجانات من اساساً نادرست‌اند، من حق ندارم عقایدم را ابراز کنم».

افرادی که ذهنیت کودک تکانشی در آنها فعال شده، با توجه به عقاید هسته‌ای شان، آزارهایی (جنسی یا عاطفی) که در طول کودکی یا نوجوانی در خانواده تحمل کرده‌اند را به افراد دیگر و محیط‌های دیگر تعیین می‌دهند و در واقع طرحواره‌ای از جهانی بد و مردمانی بد خواه دارند که معتقد‌ند برای زنده ماندن باید با آنها جنگید و حق خود را از آنها گرفت. «من از حقوق اساسی‌ام محروم شده‌ام، من برای زنده ماندن باید بجنگم». این نوع شناخت باعث می‌شود این افراد در ارتباط شان با دیگران محتاط بوده و به دیگران اعتماد نکنند «دیگران شیطان صفت و بدجنس‌اند، من برای ارضاء نیازهایم باید بجنگم (سبک دلبستگی اجتنابی)» [۴۱، ۴۰، ۵۲، ۵۳].

به طور کلی نتایج حاکی از این است که آسیب‌شناسی اختلال شخصیت موزی در مقایسه با دیگر اختلالات شخصیت، مرتبط با آزار جنسی و جسمی می‌باشد. این یافته‌ها از این فرض حمایت می‌کند که ترومای کودکی پایه دلبستگی نایمین در فرد به وجود می‌آورد و این دو متغیر (ترومای کودکی و سبک دلبستگی نایمین) نیز ذهنیت طرحواره‌ای را شکل می‌دهند که این ذهنیت‌ها به نوبه خود، زمینه آسیب‌شناسی اختلال شخصیت موزی هستند.

البته می‌بایست یافته‌های پژوهش حاضر از دیدگاه حلقوی (غیرخطی) نگاه کرد که در این زمینه اعتقاد بر این

در مقابله با آزارهای جنسی و عاطفی مجموعه‌ای از سبک‌های حفاظتی کودکانه را شکل می‌دهند، تا در این دنیای پر خطر زنده بمانند و این ذهنیت احتمالاً به آنها کمک می‌کند تا در مقابل دلبستگی (چون دلبستگی با رنج همراه است: ترک شدن، تنبیه یا آزار)، تجارت هیجانی (چون ابراز هیجانات، معمولاً ذهنیت مراقب بی تفاوت را فعال می‌کند)، ابراز وجود (دیگر ذهنیت‌های دردناک را فعال می‌کند) از خود محافظت کنند. عقاید هسته‌ای مربوط به این ذهنیت، وجود آزار جنسی (برای کنترل زندگی و زنده ماندن باید بی تفاوت بود) و آزار عاطفی (این معنایی نداره که هیجانات احساس شوند یا با دیگران ارتباط داشته باشیم و خطرناکه اگر انجامش دهیم) را در پیشینه این افراد منعکس می‌کند [۴۱].

ریشه ذهنیت کودک رها شده/ آسیب پذیر مرتبط با ترک و آزاری است که این بیماران در دوران کودکی تجربه کرده‌اند. عقاید هسته‌ای مربوط به ذهنیت کودک رها شده/ آسیب پذیر نشان می‌دهد که این افراد در کودکی تجارتی داشته‌اند که در طی آن طرحواره‌هایی در آنها شکل گرفته که باعث می‌شود دیگران (والدین و دیگر افراد) را یاری گر ندانند و تصور کنند حامی و پشتیبانی نداشته و تا آخر عمر تنها خواهند ماند. «رنج‌های من پایان نمی‌پذیرد، من همیشه تنها خواهم ماند، هیچ کسی نیست که از من مراقبت کند، دیگران تو را ترک می‌کنند یا تنبیه می‌کنند، مخصوصاً وقتی با آنها صمیمی شده‌ای». از طرفی به خاطر شکل گیری چنین طرحواره‌هایی، افراد دارای این ذهنیت، ترجیح می‌دهند به دلیل رنجی که از ترک شدن و تنها ماندن می‌برند، به سختی به دیگران اعتماد کرده و از روابط صمیمانه اجتناب کنند «دیگران بدخواهند، به آنها نمی‌شود اعتماد کرد (سبک دلبستگی اجتنابی)» [۴۱ و ۵۲].

تحریک ذهنیت والد تنبیه گر منجر به فعال شدن خودسرزنشی اخلاقی، که بیشتر به صورت درونی کردن مستقیم رفتارهای تنبیه گرانه یکی از والدین است، می‌گردد. در این ذهنیت، بیمار می‌ترسد که کار اشتباہی انجام دهد

است که از نوع مقطوعی بوده، لذا با قاطعیت بالای نمی‌توان به نتایج پژوهش استناد کرد و برای نتیجه‌گیری کامل‌تر، پژوهش‌ها و بررسی‌های بیشتری الزامی است. در این پژوهش، اکثریت آزمودنی‌ها را جمعیت مردان تشکیل می‌دهند. استفاده از ابزارهای خودگزارش دهی و حجم پایین نمونه نیز از دیگر محدودیت‌هایی است که می‌توان به آن اشاره کرد. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی، گروه زنان اختلال شخصیت مرزی نیز وارد پژوهش گردد و از حجم نمونه بالاتری استفاده کرد. همچنین یک گروه از بیماران خلقی در پژوهش‌های بعدی از نظر ذهنیت‌های طرحواره‌ای بررسی گردد.

حال بر اساس نتایج حاضر، پدیدآیی اختلال شخصیت مرزی بر اساس الگوهای دلبستگی و رخدادهای تروماتیک دوران کودکی تبیین می‌شود و این الگوها و رخدادها نیز باعث شکل گیری ذهنیت‌های طرحواره‌ای در این افراد می‌گردد. یافته‌های پژوهش حاضر برای درک ماهیت و تداوم علائم اختلال شخصیت مرزی، تلویحات بالینی جالبی دارد. اخیراً در برخی از روش‌های درمانی، بررسی الگوهای روابط والد-کودک و شناسایی حوادث آسیب‌زای کودکی و تخلیه هیجانی آنها برای کاهش علائم اختلال شخصیت مرزی، مورد تأکید قرار گرفته اند [۵۳]. از این رو به مسئولین بهداشت روان پیشنهاد می‌شود بوسیله سلسله کارگاه‌های آموزشی با تأکید بر روابط والد-فرزند و رویکردهای دلبستگی، زمینه‌های بروز نشانه‌ها و علائم اختلال شخصیت مرزی را به حداقل برسانند.

سپاسگزاری

گروه پژوهشی بر خود لازم می‌داند در پایان از تمامی شرکت کنندگان و همچنین از مسئولین محترم بیمارستان رازی تبریز که ما را تا انتهای پژوهش باری کردند و با سعه صدر خود موجب دلگرمی ما شدند، کمال تشکر و قدردانی داشته باشد.

است که رفتار فرد را نمی‌توان بدون توجه به بافتی که رفتار در آن بروز می‌کند (محیط) درک کرد. پیامی که یک فرد می‌فرستد، باعث تغییر و پاسخ در فرد دیگر می‌شود. آن پاسخ، پاسخ جدیدی را در فرد اول ایجاد می‌کند و به همین روال پیش می‌رود، تا بالاخره تعارض بالا می‌گیرد. یعنی بین رویدادها و پدیده‌ها رابطه دو سویه برقرار است و پدیده‌ها روی هم تأثیر متقابل دارند و این طور نیست که این متغیر باعث به وجود آمدن این اختلال می‌شود بلکه در این بین، عوامل زیادی هستند که یا روند آن را تسريع و کند می‌کنند یا باعث به وجود آمدن یا حذف آن اختلال می‌گردند. از جمله این عوامل می‌توان به نقش «افراد مهم زندگی» در تربیت کودک، تجارت ناگوار کودکی، خلق و خوی کودک، سبک‌های مقابله‌ای، موقعیت اجتماعی فرد و غیره اشاره کرد که این عوامل باعث می‌شوند طرحواره‌های فرد در بزرگسالی اصلاح شود یا تسريع پیدا کنند. ممکن است فردی شرایط اولیه زندگی سختی داشته باشد اما با سبک مقابله‌ای مناسب و خلق و خوی منفی و نداشتن موقعیت اجتماعی مناسب با توجه به ترومایی کودکی، در بزرگسالی دچار اختلال شخصیت گردد (۳۲، ۵۴). یکی از علت‌های اساسی اختلال شخصیت مرزی، ترومایی کودکی است (۱). اما ما نمی‌توانیم آنرا تنها علت اختلال بدانیم، بلکه نحوه رفتار «افراد مهم زندگی»، سبک‌های مقابله‌ای، خلق و خوی کودک و دیگر عوامل نقش به سزایی در پیدایش یا تعديل این اختلال نقش دارند. اگر ترومایی کودکی خاموش شده باشد اما در بزرگسالی با روپرتو شدن و مشاهده سوء استفاده جنسی، جسمی، کلامی و عاطفی افراد دیگر یا تجارت ناگوار دیگر در بزرگسالی ممکن است ماشه چکانی برای بروز این اختلال گردد.

از نکات هشدار دهنده در نتایج تحقیق، وقوع بالای آزار جنسی کودکی می‌باشد که توسط بیماران مرزی گزارش شده است. محدودیت اصلی این پژوهش این

منابع

- 11- Sansone RA, Gaither GA, & Songer DA. (2002). the relationships among childhood abuse, borderline personality, and selfharm behavior in psychiatric inpatients. *Violence and Victims* 17, 49–55.
- 12- Battle CL, Shea MT, Johnson DM, Yen S, Zlotnick C, Zanarini MC, Sanislow C, Skodol AE, Gunderson JG, Grilo CM, McGlashan TH, & Morey LC. (2004). Childhood maltreatment associated with adult personality disorders: findings from the Collaborative Longitudinal Personality Disorders Study. *Journal of Personality Disorders*, 18: 193-211.
- 13- Graybar S, & Boutilier LR. (2002). Nontraumatic pathways to borderline personality disorder. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 39, 152–162.
- 14- Golier J, Yehuda R, Bierer L, Mitropoulou V, New A, Schmeidler J, Silverman J, & Siever J. (2003). The relationship of borderline personality disorder to posttraumatic stress disorder and traumatic events. *American Journal of Psychiatry*, 160: 2018-2024.
- 15- Goodman M, & Yehuda R. (2002). The relationship between psychological trauma and borderline personality disorder. *Psychiatric Annals*, 33: 337–345.
- 16- Yen S, Shea MT, Battle CL, Johnson DM, Zlotnick C, Dolan-Sewell R, Skodol AE, Grilo, CM, Gunderson JG, Sanislow CA, Zanarini MC, Bender DS, Rettew JB, & McGlashan TH. (2002). Traumatic exposure and posttraumatic stress disorder in borderline, schizotypal, avoidant, and obsessive-compulsive personality disorders: findings from the collaborative longitudinal personality disorders study. *Journal of Nervous and Mental Disease*, 190: 510-518.
- 17- Zanarini MC, Ruser TF, Frankenburg FR, Hennen J, Gunderson JG. (2000). Risk factors associated with the dissociative experiences of borderline patients. *Journal of Nervous and Mental Disease* 188, 26–30.
- 18- Zelkowitz P, Paris J, Guzder J, Feldman R. (2001). Diatheses and stressors in borderline pathology of childhood: the role of neuropsychological risk and trauma. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry* 40, 100–105.
- 1- سادوک، بنجامین.، سادوک، ویرجینیا. (۱۳۸۷). خلاصه روانپردازی. جلد دوم. ترجمه فرزین رضاعی. تهران: انتشارات ارجمند و نسل فردا. (سال انتشار به زبان اصلی ۲۰۰۷)
- 2- محمودعلیو، مجید.، شریفی، محمد امین. (۱۳۹۰). رفتار درمانی دیالکتیکی برای اختلال شخصیت موزی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- 3- Kring AM, Davison GC, Neale JM, & Johnson SL. *Abnormal Psychology*, New York: John Wiley & Sons, 2007.
- 4- Skodol AE, Siever LJ, Livesley WJ, Gunderson JG, Pfahl B, & Widiger TA. (2002). the borderline diagnosis II: biology, genetics, and clinical course. *Biol Psychiatry*, 51:951–63.
- 5- Freeman A, Stone M, & Martin D. (2005). Comparative treatments for borderline personality disorder. New York: Springer.
- 6- Zanarini MC, & Frankenburg FR. (1997). Pathways to the development of borderline personality disorder. *Journal Personality Disorder*, 11: 93-104.
- 7- Herman JL, Perry JC, van der Kolk BA. (1989). Childhood trauma in borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry* 146, 490–495.
- 8- Goldman SJ, D'Angelo EJ, DeMaso DR., & Mezzacappa E. (1992). Physical and sexual abuse histories among children with borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry* 149: 1723–1726.
- 9- Bandelow B, Krause J, Wedekind D, Broocks A, Hajak G, & Ruether E. (2005). Early traumatic life events, parental attitudes, family history, and birth risk factors in patients with borderline personality disorder and healthy controls. *Psychiatry Research* 134: 169–179.
- 10- Brown GR., & Anderson B. (1991). Psychiatric morbidity in adult inpatients with childhood histories of sexual and physical abuse. *American Journal of Psychiatry* 148, 55–61.

- 28- Agrawal HR, Gunderson J, Holmes BM, & Lyons-Ruth K. (2004). Attachment Studies with Borderline Patients: A Review. *Harv Rev Psychiatry*, 12(2): 94-104.
- 29- Fossati A, Donati D, Donini M, Novella L, Bagnato M, Maffei C. (2001). Temperament, character, and attachment patterns in borderline personality disorder. *J Personal Disord*, 15:390-402.
- ۳۰- اکبری، ابراهیم..، محمودعلیلو، مجید..، ایل بیگی، رضا..، عظیمی، زینب..، قاسم پور، عبدالله. (زیرچاپ). پیش‌بینی مؤلفه‌های اختلال شخصیت مرزی بر اساس الگوهای دلبستگی در دانشجویان. *محله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*.
- 31- Carlson EA, Egeland B, & Sroufe LA. (2009). A prospective investigation of the development of borderline personality symptoms. *Dev Psychopathol*, 21: 1311–1334.
- 32- Adler G, Buie DH Jr. (1979). Aloneness and borderline psychopathology. The possible relevance of child developmental issues. *Int J Psychoanal*, 60:83–96.
- 33- Young, J. E. (1999). Cognitive therapy for personality disorders: A schema-focused approach. Sarasota, FL: Professional Resource Press.
- ۳۴- خمسه، اکرم..، حسینیان، سیمین. (۱۳۸۹). بررسی نقش تجربه خشونت در دوران کودکی و الگوهای رفتاری خشونت و صمیمیت در دانشجویان متأهل. *محله روانشناسی بالینی و شخصیت (دانشور رفتار)*, ۱۷ (۴۲): ۴۸-۳۹.
- 35- Beck AT, & Freeman A. (1990). Cognitive therapy of personality disorders. New York: The Guilford Press.
- ۳۶- یانگ، جفری..، کلوسکو، ژانت..، ویشار، مارجوری. (۱۳۸۶). طرحواره درمانی: راهنمای کاربردی برای متخصصین. ترجمه حسن حمید پور و زهراء اندوز. تهران: انتشارات ارجمند.
- 19- Van der Bosch LMC, Verheul R, Langeland W, & Van Den Bink W. (2003). Trauma, dissociation, and posttraumatic stress disorder in female patients with and without substance misuse. *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 37: 549–555.
- 20- Watson S, Chilton R, Fairchild H, & Whewell P. (2006). Associations between childhood trauma and dissociation among patients with borderline personality disorder. *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 40, 478–481.
- 21- Simeon D, Nelson D, Elias R, Greenberg J, & Hollander E. (2003). Relationship of personality to dissociation and childhood trauma in borderline personality disorder. *CNS Spectrums*, 8(10), 755–762.
- 22- Zweig-Frank H, & Paris J. (1991). Parent's emotional neglect and overprotection according to the recollections of patients with borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry*, 148, 648–651.
- 23- Bowlby J. (1980). Attachment and loss. Vol. III: Sadness and depression. Basic Books; New York.
- ۲۴- امانی، رزیتا..، مجذوبی، محمد رضا. (۱۳۹۰). پیش‌بینی سبک‌های هویت براساس سبک‌های دلبستگی. *محله روانشناسی بالینی و شخصیت (دانشور رفتار)*, ۳ (۵): ۲۴-۱۳.
- 25- Fonagy P, Leigh T, Steele M, Steele H, Kennedy R, Mattoon G, Target M, & Gerber A. (1996). The relation of attachment status, psychiatric classification, and response to psychotherapy. *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 64:22–31.
- 26- Steele H, & Siever L. (2010). An Attachment Perspective on Borderline Personality Disorder: Advances in Gene–Environment Considerations. *Curr Psychiatry Rep*, 12:61–67.
- 27- Aaronson CJ, Bender DS, Skodol AE, & Gunderson JG. (2006). Comparison of attachment styles in borderline personality disorder and obsessive-compulsive personality disorder. *Psychiatric Quarterly*, 77(1): 69-80.

- 46- Baird L. (2008). Childhood trauma in the etiology of borderline personality disorder: theoretical considerations and therapeutic interventions. *Hakomi Forum- Issue 19-20-21*: 31-42.
- 47- Lyons-Ruth K, Bureau JF, Henninghausen K, Holmes BM, & Easterbrooks A. (2009). Parental helplessness and adolescent role-reversal as correlates of borderline features and self-injury. Paper presented in J-F Bureau & K. Lyons-Ruth (Chairs), Relational Predictors of Self-Damaging Behavior in Adolescence: Multiwave Longitudinal Analyses. Presented at the biennial meeting of the Society for Research on Child Development (SRCD), Denver, Colorado, USA.
- 48- Crawford TN, Cohen PR, Chen H, Anglin DM, & Ehrensaft M. (2009). Early maternal separation and the trajectory of borderline personality disorder symptoms. *Dev Psychopathol*, 21(3):1013-1030.
- 49- Mosquera D, Gonzalez A, & van der Hart O. (2011). Borderline personality disorder, childhood trauma and structural dissociation of the personality. FUNDAP. Personality Argentine Foundation for Study and Treatment of Personality Disorders, 11(1): 44-47.
- 50- Leigh T, Kennedy R, Mattoon G, & Target M. (1995). Attachment, the reflective self and borderline states: The predictive specificity of the Adult Attachment Interview and pathological emotional development. In *Attachment Theory: Social, Developmental and Clinical Perspectives*, ed. S. Goldberg, R. Muir, & J. Kerr. New York: Analytic Press: 233–278.
- 51- Dorahy MJ, & Van der Hart O. (2007). The relationship between trauma and dissociation: a historical analysis. In E. Vermetten, M. J. Dorahy, & D. Spiegel (Eds.), *Traumatic dissociation: Neurobiology and treatment* (pp. 3–30). Arlington, VA: American Psychiatric Publishing, Inc.
- 52- Lobbestael J, Van Vreeswijk MF, Arntz A. (2008). An empirical test of schema mode conceptualizations in personality disorders. *Behaviour Research and Therapy*, 46: 854-860.
- 37- Lawrence KA, Allen JS, & Chanen AM. (2011). A Study of Maladaptive Schemas and Borderline Personality Disorder in Young People. *Cognitive Therapy and Research*, 35(1): 30-39.
- 38- Ball JS, & Links PS (2009). Borderline personality disorder and childhood trauma: evidence for a causal relationship. *Current Psychiatry Reports*, 11, 63-68.
- 39- Arntz A, Dietzel R, & Dreessen L. (1999). Assumptions in borderline personality disorder: specificity, stability and relationship with etiological factors. *Behaviour Research and Therapy*, 37: 545-557.
- 40- Lobbestael J, Arntz A, & Sieswerda A. (2005). Schema modes and childhood abuse in borderline and anti-social personality disorders. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 36, 240–253.
- 41- Arntz A, Klokman J, & Sieswerda S. (2005). An experimental test of the schema mode model of borderline personality disorder. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry* 36: 226–239.
- 42- Johnston C, Dorahy MJ, Courtney D, Bayles T, & O’Kane M. (2009). Dysfunctional schema modes, childhood trauma and dissociation in borderline personality disorder. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 40: 248–255.
- 43- Mohammadkhani P, Mohammadi MR, Nazari MA, Salavati MA, & Razzaghi OM. (2003). *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran*, 17(1):51-58.

۴۴- بخشی پور رودسری، عباس، منصوری، احمد.
 (۱۳۹۰). مقایسه ابعاد اسکیزوتاپی با توجه به
 الگوهای دلستگی در دانشجویان دانشگاه تبریز.
مجله تحقیقات علوم رفتاری، ۹ (۱):ص. ۳۲-۴۴.

۴۵- محمود علیلو، مجید..، قاسم پور، عبدالله..، عظیمی،
 زینب..، اکبری ابراهیم..، فهیمی صمد. (۱۳۹۱). نقش
 راهبردهای تنظیم هیجانی در پیش بینی صفات
 شخصیت موزی. *فصلنامه اندیشه و رفتار در
 روانشناسی بالینی*، ۶ (۲۴):ص. ۱۸-۹.

- ۵۴- ریزو، لارنس. پی..، تویت، پیتر ال. دو.، استین، دان. جی.، یانگ، جفری. (۱۳۹۰). طرحواره‌های شناختی و باورهای بنیادین در مشکلات روان‌شناسی: راهنمای عملی برای متخصصان و درمانگران. ترجمه رضا مولودی و سیما احمدی. چاپ اول. تهران: انتشارات ارجمند. (سال انتشار به زبان اصلی ۲۰۰۷)
- 53- Celani D. (2012). Borderline Personality Disorder & Attachment Theory: Revolutionize Your Treatment Approach. Premier Publishing & Media.